

عنوان مقاله:

بررسی دگرسانی های کانسار سه چاهون با استفاده از مطالعات کانی شناسی و ژئوشیمی

محل انتشار:

سی و نهمین کنگره ملی و چهارمین کنگره بین المللی علوم زمین (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فریماه آیتی - دانشیار، گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور

مهدی عارف - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان ایران

محمدعلی مکی زاده - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان ایران

خلاصه مقاله:

کانسار مگنتیت سه چاهون که از نوع مگنتیت-آپاتیت کم تیتانیوم می باشد، در شمال شرق محدوده معدنی بافق قرار گرفته تشکیل شده است. مهم ترین کانی های تشکیل دهنده کانسنگ، مگنتیت و به میزان کمتر آپاتیت است. X و XI است و از دو آنومالی سنگ های آذرین میزبان کانسنگ مگنتیتی ترکیب حد واسط تا اسیدی دارند. مجموعه کانی های مشاهده شده عبارتند از پیروکسن، آمفیبول، کلسیت، آلبیت، سانیدین، ارتوز، کوارتز، آلانیت، کانه مگنتیت + آپاتیت + اسفن و کانی اوپک. زون هایی دگرسانی منطقه شامل دگرسانی های سدیک، سدیک-کلسیک و تاحدودی پتاسیک و دگرسانی اکتینولیتی شدن، سیلیسی شدن، اپیدوتی شدن، کلریتی شدن و کربناتی شدن می باشد. کانه آهن به شکل مستقل در زمینه آلبیت نیز دیده می شود و این همراهی نشان می دهد که اصولا تشکیل کانسار آهن در منطقه ارتباط تنگاتنگی با دگرسانی سدیک داشته است. عناصر آلومینیوم، زیرکن، تیتان و نئوبیوم از جمله عناصر نامتحرک ضمن دگرسانی بوده اند. میزان عناصری همچون سدیم، کلسیم، منیزیوم و آهن در طی دگرسانی افزایش و میزان سیلیس در انجام شده بر روی سنگ های منطقه سه XRD نمونه های دگرسان نسبت به انواع کم دگرسان کاهش یافته است. با توجه به آنالیز های چاهون، حضور کانی هایی که اکثرا سولفات هستند همچون هالوتریشیت، فریکوپاییت، کوپپاییت، آلونوژن، ملانتیریت، رومبوکلاس، کلورایتوید و توکیلینیت تایید شده است. علت تشکیل این کانی های سولفات آبدار در منطقه به دلیل وجود سولفید فراوان در محیط است که در نتیجه اکسیداسیون و ترکیب با اکسیژن جو و واکنش با آب، سولفیدها تبدیل به سولفات (ثانویه) شده اند

کلمات کلیدی:

دگرسانی، کانی شناسی، سه چاهون، ایران مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1202347>

